

Coco (2017)

Sokan gondolják, hogy egy mese, függetlenül attól, hogy az rajz- vagy animációs film, a fiatal korosztálynak készül, és annak úgymond nincs mondanivalója a felnőttek számára. Nem is tévedhetnének ennél nagyobb, hiszen olyan nemzetközileg is elismert alkotások, mint például a *Kérem a következőt!* (1974), az *Agymanók* (2015) vagy éppen a *Mézga család* (1970) üzenete(i) ugyanúgy, ha olykor nem jobban szólnak az idősebb generációknak. A 2017-es *Coco* is egy a sok közül, amely segítségére lehet a szülőknek, hogy egy tabutémáról kezdjenek beszélgetni gyermekükkel, amely a mexikói kultúrán keresztül egészen barátságos köntösbe képes bújtatni ezt a vitathatatlanul nehéz kérdéskört.

A *Coco* egy fiatal fiúról szól, akinek álma, hogy bálványa nyomdokaiba lépve maga is elismert, világhírű zenész lehessen, amiről azonban családja hallani sem akar, hiszen a zene számukra tiltott dolog. A holtakra emlékezés napjaiban azonban különös események egész láncolata a túlvilágra sodorja főhősünket, Miguel, akinek így lehetősége nyílik találkozni a már másvilágra költözött példaképével, miközben számtalan kalandba keveredve ébred rá a mexikói hitvilág mögött rejlő titkokra.

A *Coco* a kitartó küzdelem és a saját út keresése mellett szól a családi titkok felfedezéséről, a félreértésekből eredő rossz döntésekről, valamint a holtak tiszteletéről és az ő emléküik megőrzésének fontosságáról. A zenés alkotás kellemes kikapcsolódást nyújt az egész család számára, aminek utolsó percei még a felnőttek szemébe is könnyeket csalhatnak.